

efteruddannelse, er folk, der har en klat penge med sig hjemmefra og kan betale for deres uddannelse.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om en sådan finanslovsaftale – som det jo desværre ikke er lykkedes at føre igennem her i 1994-95 – sådan gælder ud over det finansår, hvori den er indgået.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Først og fremmest et svar til hr. Aage Frandsen, som til sidst i den korte bemærkning siger, at det selvfølgelig først og drejer sig om at vurdere behovet og derefter finde løsningerne på det behov, man så får øje på. Det er vi jo enige om.

Problemet er, at SF gør det modsatte i praktisk handling. I dag har man stillet en forespørgsel til arbejdsministeren og undervisningsministeren for at få at vide, hvordan det går med udbygningen, om man når sine mål.

Det er at følge regeringens princip: Tænk på et tal, og derefter at holde regeringen op på, om det tal nu også bliver nået, uanset om det er fuldstændig uden jordforbindelse.

Det ærgrer mig, for SF kan vi være uenige med i mangt og meget, men sædvanligvis plejer SF at have en vis logik i de indre synspunkter, og den er ikke til at få øje på her. Jeg synes, det er bagvendt.

Naturligvis har jeg læst SF's dagsorden, men vi mener altså ikke, at der er grundlag for at stemme SF's dagsorden hjem i dag. Vi har vores finanslovsaftale med regeringen, og den agter vi at holde regeringen fast på; den skal ikke udtynnes af en dagsorden foreslået af SF. Så er det sagt ligeud.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt til Enhedslistens repræsentant sige, at det her jo er et system, hvor både arbejdsgivere og arbejdstagere skal være positive over for efteruddannelsen og voksenuddannelsen.

Derfor mener vi faktisk, at det er et politisk signal, at et forlig med V og K er bedre end et forlig med Enhedslisten alene af den grund, at så sætter man altså ikke den ene halvdel af befolkningen op imod den anden. Så er det et forlig, der har en politisk bredde, hvor man ved, at det også kan bære ud over næste valg, plus at interesserne både fra arbejdsgiverside og fra arbejdstagerside er varetaget.

Derfor må CD's svar på det spørgsmål, der blev rejst, være, at det sidste, vi ville prøve at lave, var et forlig med Enhedslisten om dette her.

Annette Just (FP):

Så står vi igen og skal diskutere, hvordan regeringen skal få fjernet det ubehagelige arbejds-løshedstal, for det har den jo lovet, da den trådte til. Og når man nu ikke kan gøre det ved at sætte flere i arbejde, kan man jo gøre det på mange andre måder. Man kan give dem orlov – det har vi diskuteret mange gange her i salen – og man kan sætte dem i gang med en uddannelse, som de egentlig ikke har behov for. Det har vi også diskuteret mange gange før her i salen, og nu gør vi det én gang til.

Jeg vil sige, at der dog er kommet et enkelt lille nyt lyspunkt til. Det blev faktisk sagt fra undervisningsministerens side, at det også var et spørgsmål om at fjerne flaskehalsproblemerne. Deri er Fremskridtspartiet 100 pct. enig.

Men så gik undervisningsministeren videre med, at det var jo skolen for livet. Ministeren brugte ikke direkte ordene, men til gengæld brugte han alt det, der plejer at være i den diskussion, når vi taler om, hvad det vil sige at kunne uddanne sig livet igennem.

Vi er principielt enige i, at det er vigtigt at uddanne sig livet igennem. Det er måden, man gør det på, som vi nok ikke er helt så enige om, for en livslang uddannelse er selvfølgelig vigtig for hvert enkelt menneske. Vi skal være hele mennesker, som det blev sagt. Vi skal have vores kulturelle udvikling, vores sociale udvikling, og alle disse fine ord.

Næ, dér, hvor det går galt, er, når man fra regeringens side indimellem kommer og siger: Og det skal vi nok sørge for. Regeringen vel at mærke skal nok sørge for, at alle mennesker nu bliver hele mennesker på den rette socialdemokratiske måde, eller hvordan ministeren ellers ønsker at udtrykke det, og for at de får den kulturelle udvikling, som der er enkelte der gerne vil have, eller den sociale indstilling, som der er andre der synes er utrolig vigtig.

Fremskridtspartiet har altså en anden grundholdning. Den er, at det er op til det enkelte menneske selv at finde ud af, hvad det er for en kulturel udvikling, de vil have, eller hvad det er for en social udvikling, som de ønsker at bevæge sig hen imod. Og det er også op til det enkelte menneske selv at bedømme, hvilken uddannelse de gerne vil arbejde hen imod.